

Betula nigra

Wysokość	10 - 15 m, fast growing
Szerokość	6-10m
Korona	round, half-open crown, capricious growing
Kora i gałęzie	red brown and a strongly scaling bark, later brown black
Liście	diamond to ovoid, shiny deep green, 3 - 10 cm
Kolor jesienny	żółty
Kwiaty	yellow green catkins, ♀ 1 - 1.5 cm, ♂ 6 - 8 cm, mid-April
Owoce	yellow brown fruiting catkins, circa 2.5 cm
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	not too dry, no clay with a high pH
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi mokre podłoże, Odporny na krótkie podtopienie
Wymagania stanowiskowe	Toleruje półutwardzoną nawierzchnię
odporność na mróz	4 (-34,4 do -28,9 °C)
Odporność na wiatr	very good
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr
Drzewo wybierane przez faunę	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr, drzewo wabiące motyle
Zastosowanie	aleje i szerokie ulice, donice na drzewa, ogrody dachowe
Shape	drzewo wysokopienne, drzewo wielopniowem
Pochodzenie	eastern and south-eastern part of the USA

Średniej wielkości drzewo ozdobne o opadających gałęziach. Naturalny pokrój jest luźny i zwykle wielopniowy, ale w uprawie jest często jednopniowy. Rzadko tworzy prosty, wyprostowany pień, ale raczej rośnie nieregularnie i nieregularnie, tworząc drzewo z nieregularnie rozrzuconymi, opadającymi gałęziami. Młody pień jest żółto-brązowy, ale później staje się brązowo-czerwony do prawie czarnego. Kora jest silnie łuszcząca się i kędzierzawa. Młode gałązki są czerwono-brązowe z ciemnymi przetchlinkami. Liście są błyszczące, ciemnozielone, a jesienią przebarwiają się na żółto. Brzeg liścia jest wyjątkowo podwójnie ząbkowany. Kwitnienie jest wczesne, niezwykle obfite i bardzo widoczne dzięki męskim kotkom o długości do 8 cm. Pierwotnie występujący na wilgotnych glebach, rośnie również na suchszych stanowiskach. Drzewo korzeni się powierzchownie z drobno rozgałęzionym systemem korzeniowym i bardzo dużą liczbą korzeni włośnikowych. Większość brzoź słynie z białej kory. U Betula nigra łuszczy się ona dość szybko i przybiera barwę od czerwono-brązowej do bardzo

ciemnobrązowo-czarnej.